

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 353/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. júna 2013 predbežne prerokoval sťažnosť S. K. a A. K., obaja bytom P., zastúpených advokátkou JUDr. B. V., P., ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 34/2011, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť S. K. a A. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. júna 2013 doručená sťažnosť S. K. a A. K., obaja bytom P. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátkou JUDr. B. V., P., ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 34/2011 o zaplatenie sumy 5 309,52 € s príslušenstvom.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti okrem iného uviedli:

«Žalobou podanou na Okresný súd Piešťany dňa 03. 04. 2009 sme sa sťažovatelia domáhali vydania platobného rozkazu vo veci zaplata 5 309,52 € s príslušenstvom voči odporcom v 1) až 8) rade a zároveň sme súd požiadali s ohľadom na naše sociálne a materiálne pomery o oslobodenie od povinnosti platiť súdne poplatky pre celé konanie.

Súd dňa 19. 03. 2010, t. j. až po 11 mesiacoch od podania žaloby, vyzval sťažovateľov, aby doplnili do spisu označenie odporcov v 1) až 8) rade dátumom narodenia.

Dňa 22. 04. 2010 sme sťažovatelia po zistení dátumov narodenia a rodných čísel všetkých odporcov oznámili súdu požadované údaje.

Výzvou zo dňa 22. 04. 2010 súd vyzval sťažovateľov na oznámenie rodinných, zárobkových, majetkových a sociálnych pomerov za účelom posúdenia a rozhodnutia o žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 16. 06. 2010 sťažovatelia súdu predložili všetky požadované doklady.

Po piatich mesiacoch súd Uznesením č. k. 5 Ro/76/25009-35 zo dňa 22. 11. 2010 priznal sťažovateľom 1) a 2) oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Zároveň toho istého dňa 22. 11. 2010 súd vydal vo veci Platobný rozkaz č. k. 5 Ro/76/25009-36, ktorým vyhovel nášmu návrhu. Platobný rozkaz ako aj uznesenie súdu boli doručované všetkým účastníkom až 12. 01. 2011, t. j. po uplynutí zákonnej procesnej lehoty na doručenie rozhodnutia súdu.

Voči vydanému platobnému rozkazu podali odporcovia v 1) až 8) rade dňa 25. 01. 2011 odpor, v dôsledku čoho bolo konanie na súde prevedené do registra „C“ a pridelená mu nová spisová značka 3 C/34/2011.

Dňa 21. 02. 2011 súd vyzval odporcov v 1) až 8) rade na zaplata súdneho poplatku za podaný odpor. Toho istého dňa 21. 02. 2011 súd zaslal sťažovateľom na vedomie odpor s výzvou, aby sa k podanému odporu písomne vyjadrili.

Dňa 04. 04. 2011 sa sťažovatelia k podanému odporu proti platobnému rozkazu písomne vyjadrili v 9 vyhotoveniach.

Od uvedeného dátumu – 04. 04. 2011 – súd vo veci po dobu 2 rokov nevykonal žiaden, ani procesný úkon, a zostal absolútne nečinný, a to až do doby, kým sťažovatelia dňa 18. 04. 2013 nepodali podpredsedníčke Okresného súdu Piešťany sťažnosť na prieťahy v konaní.

Upovedomením o spôsobe vybavenia sťažnosti č. Spr 310/13 zo dňa 17. 04. 2013 (ide o chybu v písaní, listina je správne zo dňa 17. 05. 2013) podpredsedníčka Okresného

súdu Piešťany prietáhy v konaní priznala, za čo sa sťažovateľom ospravedlnila. Ako dôvod pre dlhé obdobie nečinnosti súdu do vytýčenia termínu pojednávania uviedla skutočnosť, že zákonná sudkyňa má v jej senáte vysokú záťaženosť a na súde je dlhodobá nedostatočná obsadenosť sudcami, čo objektívne znemožňuje vo veciach rýchlejšie konať.

Po podaní sťažnosti zároveň zákonná sudkyňa dňa 17. 05. 2013 vytýčila v danej veci termín pojednávania na deň 07. 10. 2013 o 8.30 hod., teda až o 5 mesiacov. Prvé pojednávanie vo veci tak súd tak stanovil až po dlhých 4 rokoch od podania žaloby a po 2 a pol roku od podania odporu zo strany odporcov v 1) až 8) rade.»

Podľa sťažovateľov „... c) Súd bol v napadnutej veci nečinný v obdobiach od 03. 04. 2009 do 19. 03. 2010 (11 mesiacov), od 16. 06. 2010 do 22. 11. 2010 (5 mesiacov) a od 04. 04. 2011 do 17. 05. 2013 (25 mesiacov), spolu teda po dobu 3 rokov a 5 mesiacov. Uvedenú dĺžku konania nemožno v rozumnej miere ospravedlniť žiadnymi relevantnými okolnosťami tohto prípadu.“

Sťažovatelia ďalej na základe uvedených skutočností navrhujú, aby ústavný súd takto rozhodol:

„I. Okresný súd Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C/34/2011 porušil základné právo S. K., nar..., a A. K., nar..., obaja trvale bytom P., aby sa ich vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené Článkom čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

II. Ústavný súd Slovenskej republiky Okresnému súdu Piešťany prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C/34/2011 konal bez zbytočných prietáhov.

III. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva S. K., nar..., a A. K., nar..., obaja trvale bytom P., finančné zadosťučinenie každému vo výške sume 2.000,- €, slovom dvetisíc eur, ktoré je povinný Okresný súd Piešťany vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

IV. Okresný súd Piešťany je povinný zaplatiť trovy konania pánovi S. K. a pani A. K. v sume 275,94 €, slovom dvestosedemdesiatpäť eur a 94 centov, na účet ich právnej zástupkyne – advokátky JUDr. B. V., so sídlom P., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ide v prípade, ak namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Ústavný súd zo sťažnosti, ako aj v súčinnosti s okresným súdom zistil, že sťažovatelia sa na prietahy v napadnutom konaní sťažovali sťažnosťou doručenou okresnému súdu 18. apríla 2013. Na túto ich sťažnosť reagovala podpredsedníčka okresného súdu prípisom sp. zn. Spr. 310/13 zo 17. mája 2013 (teda v rámci 30-dňovej lehoty ustanovenej v § 65 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) doručeným právnej zástupkyňi sťažovateľov 23. mája 2013 (sťažnosť sťažovateľov bola ústavnému súdu doručená 5. júna 2013).

Podpredsedníčka okresného súdu v prípise o upovedomení o spôsobe vybavenia sťažnosti sťažovateľov zo 17. mája 2013 okrem iného uviedla:

„Vašu sťažnosť som preskúmala, oboznámila som sa s obsahom spisového materiálu a písomným vyjadrením zákonnej sudkyne. Zákonná sudkyňa vo veci vytýčila termín pojednávania s prihliadnutím na dátum podania návrhu a vybavovanie aj starších vecí.

Zákonná sudkyňa poukázala na vysokú zaťaženosť v jej senáte a dlhodobú nedostatočnú obsadenosť súdu sudcami, čo objektívne znemožňuje vo veciach rýchlejšie konať, pričom treba prihliadať na potrebu prednostne vybavovať reštančné veci a veci starostlivosti o maloleté deti, kde v súčasnosti zákonná sudkyňa vytyčuje termíny pojednávania vo veciach podaných na súd v septembri 2012.

Za dlhé obdobie do vytýčenia termínu spôsobené vyššie uvedenými objektívnymi okolnosťami sa Vám ako orgán riadenia a správy súdu ospravedlňujem. Z dôvodu, že vo veci bol vytýčený termín pojednávania, som nevykonala žiadne ďalšie opatrenia.“

Zákonná sudkyňa 17. mája 2013 (teda po podaní sťažnosti na prietahy v konaní) nariadila termín pojednávania na 7. október 2013.

Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že využitie právneho prostriedku na ochranu svojich práv, na uplatnenie ktorého mali sťažovatelia právo podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, sa v okolnostiach posudzovanej veci prejavilo ako účinný prostriedok nápravy, ktorý mali sťažovatelia k dispozícii a aj ho využili ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu. Z hľadiska dosiahnutia požadovaného efektu predmetnej sťažnosti nie je

podľa názoru ústavného súdu rozhodujúce, či k náprave došlo v dôsledku prijatia opatrení predsedu okresného súdu alebo priamo konaním zákonného sudcu, ktorý reagujúc na sťažnosť sťažovateľov nariadil pojednávanie vo veci. Ústavný súd však poznamenáva, že podanie sťažnosti ústavnému súdu ani nie po troch týždňoch od doručenia im prípisu podpredsedníčky okresného súdu o vybavení ich sťažnosti aj vzhľadom na jeho obsah sa javí zo strany sťažovateľov ako účelové.

Je nesporné, že po uplatnení sťažnosti na prietáhy v napadnutom konaní na orgáne štátnej správy okresný súd vo veci už koná, teda došlo k náprave v jeho postupe a k odstráneniu jeho dovtedajšej nečinnosti. Z toho možno vyvodiť, že sťažnosť sťažovateľov orgánu štátnej správy okresného súdu splnila svoj účel a súčasný stav napadnutého konania umožňuje ústavnému súdu vysloviť názor, že v čase predbežného prerokovania sťažnosti nie je okresný súd v právnej veci sťažovateľov nečinný, ale jeho úkony smerujú k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľov ako účastníkov posudzovaného konania v procesnom postavení navrhovateľov.

Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd na záver poznamenáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľa v tejto veci predložili ústavnému súdu novú sťažnosť, ale len za predpokladu, ak by v ďalšom priebehu napadnutého konania bol okresný súd nečinný, alebo by postupoval neefektívne.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. júna 2013